

Marfagernes Lighed tilstede, som kan begrunde en Analogi. Naar man har yttret, at Vedkommende, der har erhvervet en Ret efter Dom, vil miste denne Ret, maa jeg gjøre opmærksom paa, at Sagen ogsaa kan sees fra en anden Side. Man maa erindre, at en Domhaver kan træde op til Skade for alle de andre Creditorer i et Fallitbo, og at Fallittens Udbrud sætter enhver Creditor, der ikke har erhvervet Dom tidligere, ud af Stand hertil, da Falsenten ved Fallittens Udbrud bliver sat i en Uraadighedstilstand; dette troer jeg ogsaa, man maa tage Hensyn til. Jeg troer derfor, at skal Forslaget forstaaes, som jeg har forstaaet det, indeholder det for en Deel Bestemmelser, som jeg bestemt maa modsætte mig. Skal det derimod blot gaae ud paa at lade de alt erhvervede Domme og Forlig beholde den Executionskraft, de hidtil have haft, er det efter min Mening overflødig, da Loven maa forstaaes netop paa denne Maade. Forslaget er altsaa enten overflødig, eller ogsaa er det tildeels af et saadant Indhold, at jeg bestemt maa modsætte mig det.

Drejer: Jeg har allerede tilladt mig at udtale, hvorledes Forslagstillerne have forstaaet Uendringssforslaget, og det forekommer mig virkelig, at den Fortolkning, som den høiagtede Minister og den meget ærede Ordfører have gjort gjældende, ikke er saa utvivlsomt rigtig, at derimod Intet lader sig indvende; idetmindste formaaer jeg ikke at indsee, at den Fortolkning, som Forslagstillerne have tilegnet sig, er aldeles urigtig, eller at Forslagets Form er af en saadan Bessaffenhed, at denne aiene maa vanskeliggjøre Forstaaelsen og tilintetgjøre den Hensigt, som man har haft med Forslaget. Men hvorledes det end dermed forholder sig, og selv om de Indvendinger, der ere gjorte imod Forslaget, skulde bevæge Thingets ærede Medlemmer til at stemme imod dette, saa vilde jeg dog ikke ansee Forslaget for aldeles spildt, da de derved foranledigede Udtalelser fra den ærede Ordfører og Ministeren, saavidt jeg forstod samme, bestemt gik ud paa, at de ikke havde Noget imod Tanken selv, saaledes som denne fra Forslagstillernes Side er forklaret, og at deri sølgelig laae en Indrømmelse af, at det ikke er uden

Grund, at man ønsker en Uendring i den Retning, hvort vort Forslag gaaer, men det kun var Formen, at de sandt Noget at udsætte paa. Hvorledes man skulde kunne forstaae Forslaget saaledes, at det egentlig deelte sig i to Dele, indseer jeg ikke, thi den hele Gang i det forekommer mig tydeligt nok at tilkjendegive, at man har meent, at de to Momenter, at de (Domme og Forligene) „ikke ere thinglæste, inden nærværende Lov træder i Kraft, og tidligere end 6 Uger, før Boet er taget under Behandling som fallit“, vare Noget, der stod i uadskillelig Forbindelse med hinanden. Jeg skal nu med Hensyn til, hvad den ærede Minister til Slutningen anførte om det Ugrundede i at tillægge en Indehaver af en Dom eller et Forlig, der angaaer Opfyldelsen af en Kjøbecontract, større Betydning og større Ret, end en Dom eller et Forlig i en simpel Gældssag, bemærke, at der i Virkeligheden er en saa stor Forskel imellem disse to Tilfælde, at der vel kunde være Grund til at tillægge det ene Actstykke en større Betydning end det andet; thi det maa dog vistnok erkendes, at naar en Mand i aldeles lovlig Form og i Henhold til den hidtil bestaaende Lovgivning, hvor det vel at mærke var uundgaaeligt at oprette en Kjøbecontract, har i Tillid til Kjøbecontractens særegne Retsvirkning, en Retsvirkning, der idetmindste nogle Steder er bleven anerkjendt, taget den tilkjøbte Eiendom i Besiddelse, og i en Række af Aar besiddet samme med fuld Raadighed, men i det Dieblit, da Skjædet skulde udfædes, har mødt Indsigelser og Bannfælgigheder fra Sælgerens Side, der have tvunget ham til at erhverve sig en Dom eller et Forlig, der omstøder i fuld Maal bekræfter, at han har opfyldt sine Forpligtelser, og at Sælgeren er pligtig til at give Skjæde; — denne Mand da vilde være yderlig uheldig stillet, naar den Omstændighed, at Sælgeren gaaer fallit, forinden Dommen eller Forliget har kunnet blive eregeret — skulde have tilfølg, at den Eiendom, hvoraf han var i lovlig Besiddelse, blev solgt for Fallitboets Regning og gik ind under Fallitboets Masse, imedens han (Kjøberen) henvises til at concurrere for de ubetalte Dele af Kjøbesummen med de andre Creditorer og derved udsættes for at tabe det Halve eller